

1493. Här se vi nu verkkan af
Lagans förbannelser. Den upväcker
endast fruktan och Samuets
qual. Den kan icke ättadkom-
ma någon försoning. Syndaren
bli endast Wegg för Gud. Luther
var en tid riktigt ond på Gud.
Han hatade Guds stränga Rätt-
färdighet, som icke kunde tillfå
hållas genom en frön och helig
vandel. Luther kunde icke på
Samuets frid genom Gudsaktig-
het och bättringar.

1494. Därför jagas Apöstelein.
Lagan kan icke lefnande göra
kan icke ättadkomma försoning
och Samuets frid. Det Lagan
icke kunde ättadkomma, nem-
ligen försoning, det gjorde Gud. eh.
Gudsordet, som var gifvet mig
till lif, det blef mig till död.
Lagan hade bort befria mig
från syndans valde. Men up-
väckte i det stället Samuets-
qual. (Naturligt vis känner
icke den dygdige, ej heller nåda
Kjufren,

att Lagan har en jäwan verkkan
på deras Samuets. Ty de trampade
Lagan under sina fötter. När Sam-
uets är tjukt, som en oxhud, kan
det icke känna Lagans förban-
nelse).

1495. Det ges verkligen sådana
koror, som skratta åt föräldrarnes
hat och förbannelser, och hvad
som är värre är de göra mer
af föräldrarnas tårar. Sådana
koror, äro naturligt vis förhär-
dade. På deras hjertan bites
kvarten ond eller godt, hvar
ken förbannelser eller tårar. De
kunna jagat till sina föräldrar.
"Kom och slå mig, om du törs!

1496. Således påfar sinna Lagan
verkan, som Apöstelein beskrifver
uti Rom. 7. endast på de vilkas
som slå under Lagens men äfven
de benådade. Kunna icke
blifva befriade från alla frestelser
och tvifvel. Sjelfva Apöstelein
klagade äfven En Satans Engel
som konans kindmyllade. Och
Luther klagade ofta äfven Sa-
tans anmärkingar, men derom